

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ . . . Φρ. χρ. 46
Ἐν ταῖς Ἑπαρχίαις Μετ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Ἀθήναις καὶ ἑ-
ρῶσι Φρ. χρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ Ρούβλ. 25
Ἐξάμηνιοι τὰ ἡμίση.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΑΝΕΥ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ . . . Μετ. 4
Ἐν ταῖς Ἑπαρχίαις . . . Διό. Τ. 1
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας . . . Φρ. χρ. 25
Αἱ συνδρομαὶ ἐκίηται.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίον δύο (2).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐρνέστου Κουρτίου) Ἡ Ἑλλη-
νικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—Ὁ
Ἀρριανός.—Τὸ αἰδῶμα (Ποίημα).—Κοινὰ νόμιμα ἢ τὸ παρ'
ἀρχαίοις Ἑλλήσι διεθνὲς δίκαιον.—Ποικίλα.—Ἡ νεοελληνι-
κὴ γλῶσσα ἐν τοῖς ἡμετέροις ὄχλοις (ὑπὸ Ἰωακείμ Βαλα-
δάνη).—Ὁ κόσμος ἐν ᾧ ζῶμεν (Διάλογος).—Ἡ Δευτέρα Μήνηρ
(δυνήμη).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὸ μέγα καὶ σπουδαιότερον πολιτικὸν γεγονός, τὸ ὄν-
τως βαρύνον ἐπὶ τῆς γενικῆς ἐν Εὐρώπῃ πολιτικῆς εἶναι
ἀναμφισβήτητος αἰ ἐν τῷ Ἠνωμένῳ βασιλείῳ διεξαγόμε-
ναι γενικαὶ ἐκλογαί, αἵτινες δὲν ἔληξαν μὲν ἔτι, ἀλλ'
ὀπωσδήποτε τὸ ἀποτελεσμα αὐτῶν προμηνύεται ὑπὲρ
τοῦ φιλελευθέρου κόμματος, ὡς εἰκάζεται ἐκ τῆς μέχρι
τουδε ἀναλογίας τῶν διεξαχθεισῶν ἐκλογῶν. Ἀπέχον-
τες τῆς δι' ἀριθμῶν ἀνελίξεως τῶν γενομένων καὶ τῆς
συγρίσεως τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἀποτελεσμάτων
πρὸς τὰ ἐπιτευχθέντα κατὰ τὰς γενικὰς ἐκλογὰς τοῦ
1886, αἵτε τοῦ τοιοῦτου ἔργου ἐξερχομένου τῶν στενῶν
ὁρίων εβδομαδιαίας ἐπιθεωρήσεως, περιοριζόμεθα εἰς
τὴν ἐπιγινομένην βαθυνδὸν ἐντύπωσιν παρ' ἅπαντι τῷ
εὐρωπαϊκῷ δημοσίῳ, ὅπερ μετὰ μεγάλης προσοχῆς πα-
ρακολουθεῖ τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ γινόμενα καὶ ἐξετάζει ὅποια
ὑπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς γενικῆς πολιτικῆς συνέπειαι τῆς
εἰς τὰ πράγματα ἐλεύσεως τοῦ γηραιοῦ ὑλοτόμου τοῦ
Χάθαρδεν, τοῦ ὄντως τιμηθέντος ὑπὸ τοῦ Δζὸν Βουλ
κατὰ τὰ τελευταῖα τοῦ βίου ἔτη καὶ ἀναδειχθέντος ἀξίου
τῆς ἐμπιστοσύνης μεγάλου ἔθνους παρὰ τὰς φωνα-
σκείας τῶν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ καὶ ἰδίᾳ τοῦ πολλοῦ μαρκη-
σίου, τοῦ μὴ ἀποδυσπετήσαντος καὶ πρὸ τῆς μομφῆς
ὅτι ὁ τῶν φιλελευθέρων ἡγέτης, ἐμμένων ἐν τῇ ἱρλαν-
δικῇ πολιτικῇ αὐτοῦ ὑπονομεύει τῆς βάσεις τῆς τοῦ
ἀγγλικοῦ ἔθνους ἐνότητος καὶ διασπᾷ τοὺς συνδέον-
τας τὴν ἱρλανδίαν μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ ἠνωμένου
βασιλείου μερῶν δεσμούς. Καὶ ἀληθῶς ἢ εἰς τὴν ἐξου-
σίαν ἀνοδος τοῦ φιλελευθέρου κόμματος τὰ μέγιστα βα-
ρύνει ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ ἀνακτοβουλίου
Ἰακώβου καὶ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ὑπὸ τὴν ἐποχὴν μὲν
ἐκείνης ἢ μεγάλην Βρετανία ἀπαλλαγῆσεται τῶν ἐσω-

τερικῶν σπαραγμῶν, οὓς ἀσήμεντοι μικροφιλοτιμίαι
καὶ λόγοι ἐκλογικοὶ προὐκάλεσαν ἐπὶ βλάβῃ τῆς παρὰ
τῷ ἐξωτερικῷ ὑπολήψεως τῆς φιλελευθέρου Ἀγγλίας,
φημιζομένης τέως ἐπὶ ἰσοπολιτεία τῶν ἀρχῶν πρὸς πάν-
τας ἀνεξαιρέτως τοὺς πολίτας ἀνευ διακρίσεως πολιτι-
κῶν φρονημάτων ἢ τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν καταστάσεως
καὶ βαίνουσης ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν μεγάλων πολιτικῶν ἀν-
δρῶν, τῶν δοξασάντων τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἀγ-
γλίας ὑπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς με-
γάλῃ προμηνύεται μεταβολή. ἐπισπωμένη ἰδίᾳ τὴν προ-
σοχὴν τῶν τριῶν συμμάχων, βαυκαλιζομένων ἀχρι τοῦδε
διὰ τῆς ιδέας ὅτι ἡ μεγάλη Βρετανία, κοινὰ ἔχουσα τὰ
συμφέροντα μετὰ τῶν τριῶν συμμάχων, τὸν ἀγῶνα αὐτῆς
συνταυτίζει πρὸς τὸν τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου καὶ κατ'
ἀνάγκην ἀντίθετον βαίνει τῇ γαλλορωσικῇ πολιτικῇ
πολιτείᾳ, ἥδη δὲ σκεπτομένων ἰσως ὅτι ἡ ἐπικειμένη ἢ
πτῶσις τοῦ μαρκησίου Σαλισβουρὶ ἀνατρέπει τὰς ἐλπί-
δας αὐτῶν παρὰ τὰς τελευταίας διακηρύξεις τοῦ Ρόττε-
ρη, τοῦ θεωρουμένου ὡς ὑποψηφίου ἐν τῷ ὑπουργείῳ
τῶν ἐξωτερικῶν, ἐὰν τὴν ἀρχὴν ἀναλάβῃ ὁ κ. Γλάδστον
καὶ δηλώσαντος ὅτι καὶ ἡ φιλελ. κυβέρνησις θὰ ἐξακο-
λουθήσῃ τὴν τῆς συντηρητικῆς ἐξ. πολιτικὴν. Ὅντως ὁ
κ. Γλάδστον ἀναλαμβάνων τὴν ἐξουσίαν τραπήσεται ἢ
ἐτρόπη πολιτείαν μετὰ τὴν νίκην αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐκλο-
γαῖς τοῦ 1880, ὅτε ἐπεζήτη τὴν μετὰ τῆς Ρωσίας σύμ-
πτωσαν ἐν τῇ μέσῃ Ἀσίᾳ πρὸς πρόληψιν τῶν ἐπὶ τῆς Ἰν-
δικῆς σχεδίων τοῦ ἀνακτοβουλίου Πετρούπολεως καὶ ἐ-
πειράτο διὰ πλαγίων μέσων νὰ προσελκύσῃται τὴν εὐ-
νοίαν τῆς μεγάλης τοῦ Βορρᾶ δυνάμεως, ἣν τὰ μέγιστα
ἐξερεθίσας ὁ τοῦ Μαρκησίου Σαλισβουρὶ διδάσκαλος, ὁ
μακαρίτης λόρδος Δισραέλης, ἐν τῷ βερολινεῖ συνεδρίῳ,
ἐξώθει εἰς ἀντεκδίκησιν τῆς μεγάλης Βρετανίας ἐν τῷ
ἀχανεῖ αὐτῆς ἀποικιακῷ κράτει, ὅπου κυρίως εὕρηται
τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ δύναμις τῆς θαλασσοκράτορος Ἀλ-
βιώνος. Καὶ ναὶ μὲν δυνατόν νὰ λεχθῇ ὅτι καὶ ὁ γηραιὸς
τῶν φιλελευθέρων ἡγέτης ἐμνήθη κατὰ τι τὸν λόρδον
Βύκονσφιλδ ἐν τοῖς ἐν Ἀσίᾳ ζητήμασιν καὶ εἰργάσθη
εἰς τὴν μετατροπὴν τῆς Ἀφγανίας εἰς προπύργιον κατὰ
τῆς εἰς Ἰνδικὴν προελάσεως τῶν Ρώσων, ἀλλὰ δὲν προ-
έβη ἀχρι τοῦ ἐξερεθίσαι τὴν ἐν Πετρούπολει κυβέρνησιν
διὰ μονομερῶν πρὸς τὸν Ἀβδουρραχμὰν συμφωνιῶν,
οἵαι ἦσαν αἱ διὰ τοῦ πρώην ἀντιβασιλέως τῆς Ἰνδικῆς
συννομολογηθεῖσαι τῷ 1886 καὶ ὑπαγαγοῦσαι τὸν ἐμῖρνον
ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν προστασίαν, τὴν ἐδραζομένην ἐπὶ τῆς
ἀντιστάσεως ἐναντίον πάσης ἐκ Μερὸ προελάσεως τῶν